

[POSILICZNY *ai*

A pl subst posiliczn(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

wojsk. Posiłkowy, przysłany na pomoc lub stojący w odwodzie:

Wyrażenie: »posiliczny uf«: Ten Hetman wszytkich ludzi miewa 60 000; z tych ci ludzi czyni posiliczne ufy PamJancz 190.

Cf POSILECZNY, POSILNY, [POSILKOWY]

ALKa